

RAB DOĞRULUĞUMUZDUR

GEORGE WHITEFIELD

Yeremya 23:6 "Rab doğruluğumuzdur."

Genel olarak insan doğasını veya özel olarak kendi yüreğinin eğilimini öğrenen kişiler şunu bilmelidir ki, insanın kendi doğruluğu yürekten atılması gereken son puttur. Yapılan işler antlaşması altında doğduğumuzdan ötürü, sonsuz kurtuluş için yaptığımız işlerle bir antlaşmaya başvurmamız doğaldır. Tanrı'dan ayrı düşüğümüz için kötü bir gurura kapılıyoruz ve hepimiz olmasa da bir kısmımız, kendi kurtuluşumuzu sağlayabileceğini düşünerek övünüyor. Haklı olarak papalıktan yakınıyoruz fakat hepimiz Katoliğiz, en azından, şundan eminim, hepimiz doğamız itibarıyla Arminiyancılarız. Bu yüzden şüphesiz bir çok dünyasal kişi bu yanlış düşünceyi benimsiyor. Hak etme öğretiyini yadsıdığımız ve Tanrı'nın elinden iyi şeyleri doğrudan hak ettiğimizi söylemekten korkmadığımız doğrudur. Aynı Elçi'nin harika bir şekilde açıkladığı gibi, "kendi doğruluğumuzu oluşturmak için ilerliyoruz", daireler çiziyoruz ve aynı Ferisilerinki gibi "bu da bizi Tanrı'nın Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sağladığı doğruluğa götürmeyecek."

Bu çok acıklı, ne yazık! En yaygın kötülük bile henüz gün ışığında görülmemiştir. Bir kötülük, her çağda, özellikle yaşadığımız bu zaman yığnında, yeteri kadar eleştirilmiyor. Bu insanlar arasında olduğu gibi kilise önderleri arasında da böyle. Korkmak gerekiyor. Bir çok kilise, kendi soylarından bu yana yozlaşmaya başlamış. İsa'nın lütuf ve TAMAMEN YETERLİ OLAN DOĞRULUĞU gerçeği eskiden fevkalade biçimde öğretilirken, şimdi bu gerçeklerden nadiren, önemsiz bir şekilde bahsediliyor. Bu büyüyen soğukluğa olan sevgiden ötürü, çoğu zaman düşünüyorum, yozlaşan imanlıların ölümcül hatalarını, kulaklarına şimşek gibi çakanak olan saygıdeğer ilk kilise babalarını mezarlarından ayağa kaldıracak bir şey mümkün müdür?

İsa Mesih'in doğruluğu, meleklerin görmeyi arzuladıkları o büyük gizemlerden bir tanesidir ve insanın düşüşünden sonra Tanrı'nın insana öğretmek istediği ilk derslerden birisi gibi görünüyor. İlk anne ve babamıza, giyinmeleri için Tanrı onlara ne sağlamıştı ve İsa Mesih'in doğruluğunu hak etmek için imanlıların yaptığı uygulama ne idi? Bizlere bu giysinin hayvan derisinden yapıldığı anlatıldı. Başlangıçta hayvanlar insan için bir yiyecek değildi. O zaman, kurban edilen bu hayvanların, daha sonra sunulmuş olan büyük kurbanı, İsa Mesih'i gösterdiğini anlayabiliriz. Kurban edilen hayvanın derisinin Adem ve Havva'ya giysi olması, onlara, kendi çiplaklıklarının Tanrı Kuzusu'nun doğruluğu ile örtüldüğünü gösteriyordu.

"İbrahim Tanrı'ya iman etti ve böylece aklanmış sayıldı." Bahsedilen doğruluk budur. Kısacası, hem yasanın hem de peygamberlerin özellikle Yeremya'nın da bahsettiği şey budur, "Rab doğruluğumuzdur."

Yüce lütuf aracılığıyla şunlara değineceğim,

- I. Rab kelimesiyle kimin kastedildiğini düşünelim.
- II. Rab'bin kendisinin nasıl insanın doğruluğu olduğunu düşünelim.
- III. Genel olarak bu öğretiye karşı ileri sürülen belli başlı bazı itirazlara değineceğim.
- IV. Bu öğretiyi reddetmekten kaynaklanan bazı kötü sonuçları açıklayacağım.
- V. İmanla herkesi Mesih'e gelmeye davet etmek, bu kişilerin, Tanrı'nın peygamberlerinin dediği gibi "Rab doğruluğumuzdur" demeleriyle sonuçlanacak mıdır?

I. Rab kelimesiyle kimin kastedildiğini düşünmeliyim. Rab doğruluğumuzdur.

Eğer Saciniyuşçu Ariniyüşçular, gevezelerin ağzından çıkanları duyma merakıyla ilerliyorlarsa, değerli kanıyla zavallı günahkarları satın almış Rab'bin Tanrılığını inkar etme utancı ile onları baş başa bırakın. Ayetlerde Rab'bin kişiliği altında bahsedilen kişi İsa Mesih'tir. " 'İşte Davut için doğru bir dal Çıkaracağım günler geliyor' diyor RAB. 'Bu kral bilgece egemenlik sürecek, Ülkede adil ve doğru olanı yapacak. Onun döneminde Yahuda kurtulacak, İsrail güvenlik içinde yaşayacak. O, Yahve Doğruluğumuz adıyla anılacak.'" (Yeremya 23:5-6). Doğru dal ile, İsa Mesih'i anlamamız gerektiğinde hemfikiriz. Üzerinde durduğumuz metinde bahsedilen Rab, İsa Mesih'tir. Eğer Kutsal Kitap'ta Mesih'in Tanrılığını kanıtlayacak başka bir ayet olmasaydı bile, bu ayetler tek başına yeterli olurdu. Çünkü eğer Rab kelimesi bu ayetlerde İsa Mesih için kullanılmışsa o zaman İsa Mesih Tanrı'dır. Ve Kutsal Kitaplarındaki dipnotlarda da belirtildiği gibi, Rab kelimesi, Tanrı'nın özünü içeren Yehova anlamını taşıyor. Şimdi gelin bakalım Ariyüşçular, Baba'yı yücelttiğiniz gibi Tanrı'nın oğlunu da yüceltin, O'nu öpün ve önünde diz çökün. Meleklerden, sabah yıldızlarından öğrenin ve gerçek Tanrı olarak İsa'ya tapın. Eğer İsa'ya tapınmıyorsanız Meryem anaya tapan putperestlerden birisiniz demektir. Ve siz Saciniyüşçular, Mesih'in sadece insan olduğunu söyleyen ve O'nu kurtarıcı olarak kabul etmeyenler, kendi ilkelerinize göre lanetlisiniz. Çünkü Mesih eğer sadece bir insansa, o zaman sadece bir insan elidir ve şöyle yazılmıştır, "İnsana güvenen, İnsanın gücüne dayanan, Yüreği RAB'den uzaklaşan kişi lanetlidir." (Yeremya 17:5) Ancak umarım bu tür canavarlar burada yoktur, en azından, bu görüşlerden sonra inanılmayacak kadar saçma görüşlerini ortaya atmaya çekinirler. Açıkça görülüyor ki Rab kelimesinden, kendisine Yehova anlamını veren ve dolayısıyla da Tanrı olması gereken, Elçi'nin de samimi bir şekilde söylediği gibi "Tanrı'nın sonsuza dek bereketlediği" kişiyi, yani Rab'bimiz İsa Mesih'i anlamalıyız.

II. Bir sonra ele alacağımız şey, Rab'bin nasıl insanın doğruluğu olduğudur.

Tek kelimeyle açıklamak gerekirse, bu AKTARMAKtır. Kendi sözünün gücüyle her şeyi yarattıktan sonra insanı yaratması Tanrı'yı hoşnut etmişti. Sonsuzlukta oturan, ulu ve yüce Olanın alçakgönüllülüğü öyle sınırsızdır ki, kendisine ve kendi soyuna ebedi bir itaat isteme hakkına sahip olmasına rağmen, kendi yarattıklarına sonsuz ve ölümsüz bir yaşam vermek için, onlarla antlaşma yaparak, Kendisini, günah işlemeyen itaat etme zorluğuna itiyor. "Ondan yediğin gün ölürsün" (Yaratılış 2:17) sözlerinden, insanın itaat ettiği ve ondan yemediği sürece ölmeyeceğini anlıyoruz. Yaratılış 3. bölüm bize, ilk atalarımızın bu antlaşmayı nasıl bozduklarını ve Tanrı tarafından kabul edilecekleri zamanı elde etmek için kendi doğruluklarından daha iyi bir doğruluğa tutunmaları gerektiği gerçeğini tam ve üzücü

bir şekilde anlatıyor. Ne yapmaları gerekiyordu? Sahip olmadıkları kadar fazla bir çalışma antlaşması altına girmişlerdi. Ve itaatsizliklerinden ötürü, güçsüz kamışlardı. Artık sadece yapmaları gerekeni değil, Rab'lerinin onlardan yapmalarını istediği tüm şeyleri en iyi tavırla yapmak zorundaydılar. Sadece bununla da kalmayıp sebebi oldukları bozukluktan ötürü, Tanrı'nın sonsuza dek kızgın kalacak adaletini memnun etmeleri gerekiyordu. İşte tam o sırada sahneye TANRISAL MERHAMET, yani Tanrı'nın insana olan sevgisi giriyor. İşte, insanın yapamadığını İsa Mesih, Baba'nın oğlunun sevgisi, insan için bu yükün altına giriyor. Tanrı, adil bir şekilde kendisinden uzak olanları aklayabilirdi çünkü, "O Tanrı'nın görüntüsüydü ve hiçbir haydut Tanrı'ya eş koşulamazdı. Tanrı O'na bir hizmetkar (hatta insan doğasında bir hizmetkar) rolü verdi." Bu yapıda Tanrı'ya itaat etti ve bizim yerimize Kutsal Yasanın tümünü yerine getirdi. Acı bir şekilde çarmıhta ölüyor, Baba'nın O'na verdiği kişilerin lanetini üzerine aldı. Tanrı olarak, bir insan gibi hem itaat etti hem de acı çekti ve bundan memnun kaldı. Bir bünyede hem Tanrı hem de insan olmasıyla, günahlarını yükleneyeceği kişiler için mükemmel, tam ve yetkin bir doğruluk sağladı.

Burada doğruluk kelimesinin anlamını görüyoruz. Doğruluk, edilgen olduğu kadar etkin olarak da Rab'bimiz İsa Mesih'e itaati içeriyor. Mesih'in yaptıklarından konuşurken genellikle edilgen olanlardan bahsediyoruz (acı çekmesi, ölmesi...vb.). Oysa ölmeden önce, sürdürdüğü yaşam ve itaati de aynı derecede gereklidir. Her ikisine de katılmadığımız sürece Mesih, bizlerden biri olmuş bir Kurtarıcı olamaz. Mesih zavallı günahkarlar için sadece ölmedi, yaşadı da, sadece acı çekmedi, aynı zamanda itaat de etti. Bu iki şey birlikte tam bir doğruluk oluşturup, ilk atalarımızın itaatsizliklerinin üzerimize günah yüklediği gibi, bize bu doğruluğu yüklüyor. Bu anlamda, Romalılar 5.inci bölümde Pavlus'un birinci ve ikinci Adem arasında bahsettikleri arasında paralellik görebiliriz. Pavlus bunu başka şekilde adlandırıyor, "Tanrı, Mesih sayesinde kendisinin doğruluğu olalım diye, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah yaptı." (2.Korintliler 5:21) Aynı anlam, Tanrı'nın peygamberlerinin anlamamız için sarf ettiği sözcüklerde de yer alıyor, "O(kilise), Rab doğruluğumuzdur adıyla anılacak (doğruluk kiliseye aktarılıyor)." Sanırım bu ayetler, İbrahim'in oğulları ve kızlarının üzerinde derin derin düşünmelerine ediyor.

Bu sağlam, yüce, insan canını kurtaran öğretiyi karşı, düşmüş adamların gururlu yüreklerinden birçok itiraz ileri sürülüyor.

III. Değirmeye değer gördüğüm bazı konulara yanıt vereceğim.

İLK ÖNCE, arkadaşlarına ahlaklı görünmek için, "Aktarılan doğruluk öğretiyi, iyi işlerin sonunu getirir ve insanı ahlaksızlığa iter" diyorlar.

Bu itirazı ileri süren kişiler kim? İman dolu ve iyi işlerle uğraşan kişiler mi? Hayır. Birkaç istisna haricinde eğer böyle kişiler varsa da sayıları azdır. Bu kişiler genelde kirli düşüncelere sahiptirler ve iman üzerinde düşünmeyi reddederler. Onları en iyi şöyle adlandırabilirim, **KÖTÜ NİYETLİ AHLAKÇILAR** veya yanlış ahlakçılar. Eğer kötülükle dolu olmasaydı ve olmasa, Mesih'in doğruluğu kötülenmese ve daha sık bahsedilse, geçmiş tecrübelerine olduğu kadar günümüz tecrübelerine de baş vururum. Arminyanlık Hıristiyanlığa ters ilkeler sunuyor ve her zaman olduğu gibi Hıristiyanlığa ters uygulamalar yapmaya devam ediyor. Kilisede, aktarılmış doğruluk öğretiyinden başka bir devrim yapılmamıştır. Bu, Tanrı adamı Luther'in de adlandırdığı gibi, "Artienlus statntis out cedentis eichlesin", yani "Kilise ya ayakta durur ya da yıkılır". Bu öğretiyi savunan vaizlere, karşı görüşü savunanlar tarafından, "Ahlaka aykırı olanlar", "hilekarlar",.... gibi bazı tabirlerle çamur atılıyor. Eğer iki görüşün

de doğrulukları, onları savunan vaiz ve profesörlerin yaşamlarına bakılarak değerlendirilse, her yönüyle bizim görüşümüz ağır basacaktır.

Diğer lütuf öğretileri gibi bu öğreti de kötüye kullanılabilir. İmanlı olmayan fakat Mesih'in aktarılan doğruluğundan, imanla aklanmaktan, vb. şeylerden bahseden ve kendi canlarına da bu doğruluğun aktarıldığını anlamayan kişilerin hal ve hareketleri, Rab'bin düşmanlarına saygısızlık etme fırsatı vermiş olabilir. Fakat bu yolla yapılan tartışmalar güvenilir ve adil değildir. Tartışmaya degecek nokta, bu aktarılan doğruluk öğretiyinin, kişinin iyi şeyler yapma fırsatını engelliyor veya kişiyi ahlaksızlığa itiyor olup olmadığıdır. Bu konuya hiç düşünmeden cesaretle yanıt verebiliriz. Öğretimiz, Tanrı'nın gözündeki aklanmamıza hiçbir iyi işin etkili olmadığını fakat iyi işlerin, bize aktarılan doğruluğa sahip olduğumuzun bir ispatı ve insanların gözünde aklandığımızın bir kanıtı olduğunu söylüyor. O zaman, aktarılan doğruluk öğretiyi, ahlaksızlığa yönlendiren bir öğreti nasıl olabilir?

Hepsi iftira. Elçi Pavlus, Romalılar'a yazdığı mektupta bu itirazları sürdüren kişileri imansız olarak nitelendiriyor. Mesih'in ölümden dirilişinin gücünü yüreklerinde hissetmemiş olan bu imansızların dışında hiç kimse bu itirazları tekrar ileri sürmez. Bu yüzden , bu itiraza karşı, Tanrı'nın Peygamberinin de dediği gibi, cesaretle "Rab doğruluğumuzdur" diyebiliriz.

Fakat Şeytan (ve tabi ki de onu taklit eden hizmetkarları), genellikle ışığın meleği kılığına girer. (İmansızlık ve Arminiyanlık gibi ahlaksızlıkla insanı konuştururlar) Bazıları itirazlarını en iyi şekilde süslemek için, "Kurtarıcımız böyle bir öğretilerde bulunmamıştır. Dağdaki vaazında sadece ahlak hakkında bahsetmiştir." diyorlar ve dolayısıyla aktarılan doğruluk öğretiyi tamamıyla toprağa düşüyor.

Fakat bu itirazı ileri süren kişiler kesinlikle, Rab'bimizin aktarılan doğruluğu açıkça öğrettiği kutsal konuşmasını ne okumuş ne de anlamışlardır. Gözleri görebilen birisi bu konuşmayı okuyabilir.

Aslında Rab'bimiz, ahlaklı olmamızı ve iyi işler yapmamızı tavsiye ediyor (aynı şekilde imanlı önderler de böyle yapıyor) ve Kutsal Yasa'yı, O'nu harfi harfine bilen Ferisilerin kirli cilasından arındırıyor. Ancak bu noktaya gelmeden önce, şu dikkatimizi çekiyor, Rab'bimiz, Ruhta yoksul olmak, yaşlı olmak, yumuşak huylu olmak ve doğruluğa acıkıp susamak gibi, insanın içine yönelik imandan bahsediyor. Ardından, bize aktarılan O'nun doğruluğunun, yüreklerimize işlenen lütuf ve yüce tabiatın bir kanıtı olarak iyi işler yapmamız gerektiğini söylüyor. "Sizin ışığınız (daha önce benim de bahsettiğim kutsal ışık) insanların önünde öyle parlansın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Baba'nızı yüceltsinler!" Hemen ardından şöyle devam ediyor, "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil (Yaşam kuralı olarak gücünü hiçe saymak), tamamlamaya (tam anlamıyla ona itaat etmek ve tam bir anlam kazandırmak) geldim." (Matta 5:16-17) Ardından Rab'bimiz Kutsal Yasa'nın ne kadar geniş olduğunu açıklıyor. Böylece Rab'bimiz, dağdaki vaazında aktarılan doğruluğu bir kenara atmıyor, tersine onu geçerli kılıyor ve hatta iyi işlerin, Tanrı doğruluğunun yüreğimize aktarılmasının bir kanıtı, ispatı olduğunu söyleyerek yukarıdaki itirazlara yanıt veriyor. İşitecek kulağı olan, Tanrı'nın Peygamberlerini dinlesin, "Rab doğruluğumuzdur."

Ancak Şeytan, çölde İsa'ya saldırdığında sadece ayet göstermekle kalmıyor, bir denemesini başka bir denemeye destekliyordu. Dolayısıyla Şeytanın çocukları da, Şeytanın öğretiyini sunarken aynı yöntemi izliyorlar. Aktarılan doğruluğa bir itiraz daha gösteriyorlar, İncil'deki zengin adam örneğini ileri sürüyorlar.

Biz buna şöyle açıklık getirebiliriz, “Öğrenci Markos, 10. Bölümde, İsa’ya koşarak gelen ve sonsuz yaşamı miras almak için ne yapması gerektiğini soran zengin bir adamdan bahsediyor. Mesih de sonsuz yaşamı miras almak isteyen bu adamı Tanrı’nın buyruklarına yönlendiriyor. Açıkça görülüyor ki, işler kısmen de olsa aklanmayı sağlıyor ve dolayısıyla da aktarılan doğruluk öğretiyi Kutsal Yazılara aykırı gibi.” Bu tüm gücünü kullanan fakat bütünüyle çok az gücü olan bir itiraz. Aktarılan doğruluğun gerekliliğini kanıtlamak için anlaşılması kolay olan daha iyi bir örneği nasıl verebileceğimi bilmiyorum.

Bu zengin adama Rabbimizin O’na karşı nasıl davrandığına daha yakından bakmak için Markos 10:17’ye dönelim. Yazar bize şöyle anlatıyor, “İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. (Asil bir adama benziyor, Mesih’e doğru bu şekilde koşan çok az sayıda kişi görülmüştü!) Önünde diz çöküp (Mesih’in önünde diz çöken çok fazla kişi olmamıştı) O’na, ‘İyi öğretmenim sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?’ diye sordu.” İsa da Kendisinin gerçekten ve doğru olarak Tanrı olduğuna bu adamın inanıp inanmadığını öğrenmek için “Bana neden iyi diyorsun? İyi olan yalnız biri var; O da Tanrı’dır.” dedi. Adamın sorusuna İsa, doğrudan cevap verebilirdi ve şöyle dedi, “O’nun buyruklarını biliyorsun: ‘Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.’” Soruya doğrudan verilen cevap buydu. Yani, sonsuz yaşam bu zengin adamın yaptıklarıyla kazanılamazdı. Rabbimiz bu adamı Tanrı’nın buyruklarına yönlendirerek, (itiraz edenler gibi) üstü kapalı bir şekilde adamın ahlakının kendisini Tanrı’nın merhameti ve lütfuna götüreceğini anlatmıyordu. İsa’nın amaçladığı şey, adamın kendisini görmesi için yasayı kullanmaktı. Zengin adam, bu buyrukların hepsini nasıl bozduğunu, kendi başına yetersiz olduğunu muhakkak araması gerektiğini anladı.

Rabbimizin tasarladığı şey buydu. Zengin adam kendi gözünde doğruydum ve kendisini yargılamak istiyordu, “Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum.” dedi. Ancak eğer kendisini tanıyor olsaydı, gençliğinden beri bu buyrukları çiğnediğinden ötürü tövbe ederdi. Bedensel olarak zina etmediğini farz edelim, hiç mi bir kadına şehvetle bakmamıştı? Eğer birini öldürmemiş olsa bile, hiç mi sebepsiz yere öfkelenmemiş, dudaklarını dizginlenmeden konuşmamıştı? Diyelim ki öyle, en azından bu buyruklardan önemi en az olanı bile çiğnemiş olması onu Tanrı’nın lanetine maruz bırakır, “Yasa Kitabında yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir.” (Galatyalılar 3:10) Böylece, daha önce de belirttiğimiz gibi, İsa bu zengin adama böyle davranarak aktarılan doğruluğun gerekliliğini ona kabul ettirmeyi amaçladığının tersini iddia etmek Rabbimizin konuşmasıyla bağdaşmıyor.

Fakat, ayette geçen “Ona sevgiyle bakan İsa ...” sözcüklerini ileri sürebilirler. Evet ne var bunda? İsa bu zengin adama insani bir sevgi duymuş olabilir, aynı zamanda bu adam İsa’nın kanı ile ilgilenmişti bile. Ayrıca Mesih’in Yeruşalim’e bakıp, Yeruşalim için ağladığı ve “Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin” dediği yazıyor. Bu tür bölümler O’nun insan doğasına dayandırılmalıdır. Ayrıca Mesih’in Meryem, Lazar ve kardeşleri Marta’ya duyduğu sevgi ile bu zengin adama duyduğu sevgi arasında büyük farklılık var. Bir kıyaslama ile bunu örneklemeye çalışalım. Rabbimiz İsa Mesih’in hizmeti, Tanrı sözünü duymaya hazır olma, toplu ibadetlerde uygun davranışlarda bulunma, insanlar arasında lekesiz olma ve imkansız ama insanları sevme gibi hoş davranışları gözetir. Buna rağmen bu zengin adama duyulan sevgi ile gerçekten Tanrı’dan doğmuş olan ve onlardan hoşnut kaldığı kişilere karşı duyduğu birlik ve beraberlik dolu olan yüce sevgi arasında çok fark var. Zengin adama duyulan bu sevgi, Rabbimizin sevgisini belirtmekte zayıf kalır. Zengin adamın

bulunduğu durum üzerinde genel olarak neler söylendiğini düşünün. Ardından, eğer önceden bu itirazı benimsiyor olsanız bile, zafer naraları atmak yerine, aynı bu zengin adam gibi kederli bir şekilde bu düşünceden ayrılacaksınız. Kurtarıcımızın zengin adama verdiği yanıt, Tanrı peygamberinin ileri sürdüğü “Rab doğruluğumuzdur” iddiasından daha da ileride, bizi gerçeğe inandırıyor.

Ancak, Matta'nın 25. bölümünden alınan dördüncü ve büyük bir itiraz daha var: “Bu bölümde Rabbimiz, aç olanı doyurdukları, çıplak olanı giydirdikleri, ...vb. şeyleri yaptıkları için sonsuz yaşamı hak eden kişileri tanımlıyor. Bu kişilerin işleri, kendi aklanmalarını sağladığı için aktarılan doğruluk öğretiyi Kutsal Yazılara aykırıdır.” deniliyor.

İtiraf edeyim, bu itiraz, bu yazıda aktarılan doğruluk öğretilerine karşı ileri sürülen, akla en yakın itirazdır. Bu itiraza, olabildiğince kısa ve net biçimde, İngiltere Kilisesi'nin (Canglikan Kilisesi) bir yazısıyla cevap verebiliriz, “Gerçi iyi işler bizi aklamasa da, aklanmanın meyveleri olarak aklanmadan sonra ortaya çıkarlar. Dolayısıyla, Mesih'e olan imandan ve yenilenmiş bir yürekte kaynaklanırlar. Şüphesiz lütfu almışlardır. Sonuç olarak, ne kadar çok iyi işlere sahip olursak, İsa Mesih yargı için geldiğinde ödülümüz o kadar büyük olur.”

Bu düşünceleri yanımıza alalım ki, önümüzde duran itiraza yanıt verirken bize yardım etsin. Matta şöyle diyor, “O zaman Kral, sağındaki kişilere, ‘Sizler, Babamın kutsadıkları, gelin!’ diyecek. ‘Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın! Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız. Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.’” (Matta 25: 34-36). Bu insanların Tanrı gözünde aklanmak için iyi eylemlere baş vurmadığı oldukça açıktır. “O vakit doğru kişiler O'na şu karşılığı verecekler: ‘Ya Rab, biz seni ne zaman aç görüp doyurduk, ya da susamış görüp içecek verdik? Seni ne zaman yabancı gördük de içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik? Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?’” (Matta 25: 37-39) Kişinin Tanrı gözünde suçsuz olması ve kabul görmesi için kendi doğruluğuna dayanması konusunda kullanılan dil ve sorular hiç yakışık kalmaz.

Ardından karşı görüş olarak şunu söylüyorlar. “Bölümün sonlarında, bu işleri yapmadıkları için İsa Mesih diğerlerini reddediyor ve lanetliyor. Eğer bunları yapmadıkları için onları lanetliyorsa, kurtardığı kişileri de bu işleri yaptıklarından ötürü kurtarıyor. Bu da gösteriyor ki, aktarılan doğruluk öğretiyi bir işe yaramaz.”

Ama bu bir çıkarım olamaz. Tanrı haklı olarak, Kutsal Yasa'nın en küçük buyruğunu yerine getirmeyen birisini lanetleyebilir. Ayrıca, yine aynı kişiyi en azından elinden geleni yaptı diye ödüllendirmek zorunda da değildir. Şu ana kadar üzerimize düşen görevi yeterince yapmış değiliz ve bu sebeple yaşayan canlılar arasında en kutsal aracı olmalıyız. Bu yüzden kendi başımıza Tanrı'nın gözünde aklanamayız. Bu yöntem, dindar yüreklerin başvurduğu yöntemdi. Bu anlamda ayetteki kişiler Tanrı gözünde aklanmak için yaptıkları işlere dayanmaktan çok uzaklardı; Rabbimizin onları ödüllendireceğinden çok, onların zayıf iman eylemlerinden ve keyfi işlerinden bahsedeceğinden ötürü kutsal bir yüz kızarıklığına sahiptiler. Zannediyorum bu kişiler, Tanrı'nın peygamberinin söylediği “Rab doğruluğumuzdur” düşüncesine karşı ileri sürülen itiraza kızarlardı.

Böylece, sanırım AKTARILAN DOĞRULUK öğretilerine karşı ileri sürülen bu büyük itirazlara yeterince yanıt verdik. Burada durmalı mıyım? Sanırım, şunu söyleyebilirim, “Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz.” (Romalılar 8:37)

Ancak oldukça inandırıcı gördüğüm için hayranlık duyduğum bir tartışma yöntemi var. Tartışmada ki herhangi özel bir öneriyi reddederek SAÇMALIKLAR göstermek.

IV. İleri sürülen bir sonraki şeye geldik. Herhangi bir öğretiyi reddetmek, Mesih'in aktarılan doğruluğu öğretiyini reddetmekten daha saçma olamaz.

ÖNCELİKLE, Eğer bu öğretiyi yalanlarsak; gerçeği yani Tanrı Sözü'nü elimizden geldiği kadar bir yalana dönüştürmüş ve Kutsal Kitap'ın lütuf ile kurtulduğumuzu söyleyen kısımlarını alt üst etmiş oluruz. "İman yoluyla, lütuf ile kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değildir." (Efesliler 2:8-10) ve "Övünen Rab ile övünsün" (2.Korintliler 10:17) Eğer Tanrı tarafından kabul edilmenin tek nedeni İsa Mesih'in kendi doğruluğu değilse, eğer yaptığım veya bende görülen bir iş, bu doğruluğa eklenmesi gerekiyorsa ya da Tanrı'nın gözünde ruhumu suçtan arındıracak bir neden ve etki ise, o zaman az da olsa kendimle övünmeye hakkım var. Büyük kurtuluş işleminde övünmeye yer yok. Eğer aktarılan doğruluk öğretiyine düşman olsaydık övünmeye yer ayırabilirdik. Eğer bu aktarılan doğruluk öğretiyi olmasaydı, Kutsal Kitap'taki yanlış ayetlerin sayısını sayamazdık. Şunun doğruluğunu kabul edelim, eğer aktarılan doğruluk öğretiyini yalanlarsak, yüce esinin tümünü de yalanlamış oluruz. Çünkü, alfa ve omega, Tanrı'nın sözünün başı ve sonu odur. Tanrı'nın peygamberinin dediğine ya inanmalı ya da inanmamalıyız, "Rab doğruluğumuzdur"

Konuşmamın başında hepimizin Arminiyan ve Katolik doğasına sahip olduğunu belirtmiştim. Birisi şöyle demişti, "Arminiyanizm Katolikliğin dönüş yoludur." Ben daha da ileri gidiyor ve şunu kabul ediyorum, eğer aktarılan doğruluk öğretiyini yalanlarsak, kendimizi ne kadar aşmaya çalışsak da, yüreklerimizde gerçekten de Katolik olduğumuzu belirtiriz ve başka bir şekilde adlandırılmayı hak etmeyiz.

Siz ne düşünüyorsunuz? Farz edelim ki, size geldim ve şöyle dedim, sizler azizler ile aracılık edeceksiniz, azizler de sizin ile Tanrı arasında aracılık edecekler. Bana demez misiniz, bazıları tarafından bir Katolik olarak anıldım ve diğerleri tarafından da senin sinagoglarından haklı olarak dışarı atıldım? Bence dersiniz. Neden? Çünkü, azizlerin aracılığı olmadan, İsa Mesih'in aracılığının tek başına yeterli olduğunun ve yeterli olan İsa Mesih'in aracılığına azizlerin aracılığını eklemenin Kutsal olana saygısızlık olduğunu söylersiniz.

Farz edin ki, biraz daha ileri gidip, size bizlerin ölümü de eklenmeden Mesih'in ölümünün yeterli olmadığını söylüyorum. Mesih gibi ölmeniz gerektiğini, O'nun ölümüne sizinkini de eklemeniz gerektiğini, ancak bu şekilde Mesih'in ölümünün yeterli olabileceğini diyorum. O zaman, kutsal bir kızgınlıkla havaya toz atıp bana, "yabancı öğretiler ileri süren kişi" demez misiniz? Mesih'in aracılığına azizlerin aracılığını veyahut sanki yeterli değilmiş gibi Mesih'in ölümüne kendi ölümümüzü de eklemek sadece saçma değil aynı zamanda kutsal olana saygısızlıktır. Yeterli değilmiş gibi Mesih'in itaatkarlığına, kısmen veya tamamen bizim itaatkarlığımıza da eklemek diğer eklentiyle aynı derecede saçma olmasa bile aynı derecede kutsal olana saygısızlıktır. Hem etken hem de edilgen itaatiyle Rab'bin bizim doğruluğumuz olduğunu yalanlamaktan doğan başka nasıl saçmalıklar ortaya çıkacak?

Bu öğretiyi yalanlamaktan kaynaklanan bir başka saçmalıktan daha bahsedeceğim.

Rochester Kontu ile yaptığı bir çok gereksiz tartışmadan sonra, Kontu öteki dünyanın görünmez gerçeklerine inandıran bir başpiskoposun bir hikayesini hatırlıyorum. Başpiskopos şu sözlerle Kontu lordluğundan etmişti, "Evet Lordum, eğer cehennem yoksa, o zaman ben güvendeyim fakat cehennem gibi bir yer varsa, siz ne yapacaksınız?" Ben de bu yöntemi

üzerinde durduğumuz öğretiyeye karşı duran kişilere uyarlıyorum. Eğer aktarılan doğruluk öğretisi gibi bir öğreti yok ise, bu öğretiyeye savunan ve kutsal meyveler veren kişiler güvendedirler. Fakat, eğer böyle bir öğreti varsa (ki kesinlikle var) bu öğretiyeye yalanlayan sizler ne yapacaksınız? Düşünülmesi gereken zor bir soru değil. Sizin payınıza, sonsuza dek ateş ve kükürt gölünde kalmak düşüyor. İşlerinize güvendiğiniz için, işlerinizle yargılanacaksınız. İşleriniz tapınak terazisiyle ölçülecek ve eksik çıkacak. İşlerinizden ötürü suçlu çıkarılacaksınız. Mesih'ten uzak bir şekilde, Tanrı'yı zavallı ve perişan ruhlarınızı yakan bir ateş olarak göreceksiniz.

New England eyaletinin büyük Stodderd veya Northampton illerinde, adı güzel olan (ve benim de tavsiye etme fırsatına sahip olduğum) bir kitap var, "Mesih'in doğruluğunda olmanın güvenliği" ("The Safety of appearing in the Righteousness of Christ"). Kimıldanmaz duran bir kaya varken neden kırık bir kamışa tutunayım?

Ve şimdi daha güzel bir uygulamaya geçmeden önce, elçinin diliyle, zaferle haykırmama izin verin, "Nerede o tefsirci, nerede o kavgacılar?" Bu kuşağın imansızlığının mantığı nerede? Hatta kendi ispat yönteminize göre bile, burada ortaya konan öğretiden daha mantıklı bir şey var mı? Tanrı sözünü okurken inandırıcı bir gücün varlığını hissetmediniz mi? O zaman Rabbimiz İsa Mesih'e neden inanmıyorsunuz? O sizin doğruluğunuz olan Rab olabilir.

Biraz daha vicdanlarınıza doğru ilerleme vakti geldi.

Kardeşler her ne kadar bazıları bu öğretiyeye saldırıyor ve onu aptallık olarak değerlendiriyor olsa da, bir çoğunuz, hiç şüphem yok, çocukluğunuzdan beri size anlatılanları kabul ediyor ve onları değerli ve tatmin edici buluyorsunuz. Belki hiç ummadığınız bir şekilde daha büyük bir memnuniyet ve hoşnutlukla kabul edebilirsiniz. Fakat size şunu sormak istiyorum, Rab doğruluğumuzdur diyebilir misiniz? Ben Rab BİZİM doğruluğumuzdur diyorum. Rab İsa Mesih'in kurtarışını yüreklerinizde canlı bir imanla bulundurmada, aktarılan doğruluk öğretisini kafanıza sokmanıza, cehennem cezasını artırmaktan başka bir işe yaramaz. Her zaman dediğim gibi tekrar söylüyorum, eyleme geçirilmemiş Mesih, Mesih değildir. Tomas'ınki gibi bir imanla, "Rabbim ve Tanrım" diye haykırabilir misiniz? Mesih, dışa yönelik doğruluğunuz kadar sizi kutsallaştırıyor mu? Bahsedilen doğruluk sadece Mesih'in kişisel doğruluğunu değil aynı zamanda bizlere işlenen kutsallığı da kastediyor. Bu iki gerçeği Tanrı birleştirmiştir. Tanrı bu iki gerçeği asla ayrı tutmamıştır, tutmaz ve tutmayacak da. Kanla aklandıysanız, Rabbimizin Ruhunu ile kutsal kılınmışsınızdır. Bu anlamda Rab doğruluğumuzdur diyebilir misiniz? Hiç orijinal günahdan ve sizin günahlarınızdan ötürü kendinizden nefret ettiğiniz ve kendi doğruluğunuzdan tiksindiğiniz oldu mu? Tanrı'nın Peygamberi ne güzel açıklıyor, "Bütün doğru işlerimiz kirliliği gibi." (Yeşaya 64:6) Hiç Mesih'in tamamen yetkin doğruluğunu görüp hayran kaldınız mı? Heyecan duyup bu doğruluğa acıkıp susadınız mı? Mesih'in doğruluğu ile Tanrı'nın huzurunda ne zaman görüneceğim? Mesih'ten başkası olmaz! Tanrım bana Mesih'i ver, bu bana yeter! Ruhum sana sonsuza dek hamtlar sunacaktır.

Yüreğiniz hiç böyle bir istekte bulundu mu? Yüreğinizde gerçekleşen çatışmadan sonra hiç imanınızın kollarına uzanabildiniz mi, hiç Kutsal İsa'yı ruhunuzla kucaklayıp "Sevdiğim bana aittir, bende onun" diyebildiniz mi? Eğer yapabiliyorsanız, kim olursanız olun korkmayın. Mutlu olan sizler, bağırın! Rabbimiz, Rab Mesih, Sonsuz Tanrı, sizin doğruluğunuzdur. Sizi cezalandıracak olan Mesih sizi akladı. Mesih sizin için öldü, dirildi ve hatta Tanrı ile aranızda aracılık etmek için yaşadı. O'nun lütfuyla, aklanmış olarak Tanrı'da esenliğiniz vardır ve İsa ile görkemli bir birliktelik ile çok geçmeden ruhta ve bedende sonsuz ve anlatılamaz

meyveler biçeceksiniz. Gerçekten İsa Mesih'te olanlara hiçbir suçlama yoktur. "Pavlus, Apollos, yaşam ve ölüm, her şey sizindir. Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır. Kardeşlerim, yüreğim sizlere karşı büyüyor! Mesih'in sizin için canını veren sevgisini düşünün! Eğer Rab doğruluğunuz ise, Rabbinizin doğruluğu, ağızınızdan düşmesin. Yatarken, kalkarken, dışarı çıktığınızda, içeri girdiğinizde Mesih'in doğruluğundan bahsedin ve bu doğruluğu tavsiye edin! Armağanın ve armağanı verenin büyüklüğünü düşünün! Tüm dünyaya, kime inandığınızı gösterin! Meyvelerinizi Rabbin sizin doğruluğunuz olduğunu ve Cennetteki Rabbi beklediğinizi herkese gösterin! Kutsal olmaya çalışın çünkü sizi çağıran ve kendi kanıyla sizi yıkayan kutsaldır! Sizin yüzünüzden Rabbin doğruluğu kötülenmesin. İsa Mesih, kendi arkadaşlarının evinde incitilmesin fakat gün be gün lütufta ve Rabbizim ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in bilgeliğinde büyüsün. O'nun canını veren sevgisini düşünün. Bu sevgi sizi itaat etmeye zorlasın! Çok bağışlanan çok bağışlar. Her zaman şunu sorun, Kendi doğruluğunu bana bağışladığı için O'na olan minnettarlığımı nasıl ifade edebilirim? Kendinizi alçaltan, Rabbi yücelten şu soruyu ağızınızdan düşürmeyin, "Neden ben Rab? Neden ben?" Neden ben alındım diğerleri kaldı? Neden Rab benim doğruluğum oldu? O'nun elinde birçok kez cehennemi hak etmişken neden Rab benim kurtuluşum oldu?

Dostlarım, Tanrı'nın yüreğimdeki belirgin sevgisini biraz olsun hissettiğime inanıyorum. Bu yüzden sizleri tebrik etmekten çok Mesih'ten uzak olan zavallı kişilerin yaşam bulabilmesi için sizlerin onları Mesih'e gelmeye ve Mesih'in doğruluğunu kabul etmeye çağırmanızı istiyorum.

Ne yazık ki yüreğim kan ağlıyor! Önümde değerli canlara sahip ne kadar büyük bir kalabalık duruyor! Ne kadar kısa sürede hepimiz sonsuzluğa alınacağız! Ne keskin bir düşünce! Eğer Tanrı şu an ruhlarımızı istese, ne kadar azımız gerçekten de 'Rab doğruluğumuzdur' diyebilir?

Ve sen günahkar, eğer Mesih senin doğruluğun değilse, yargı gününde nasıl bulunacağını bir düşün! Gelinliğine tek başına olacaksın. Mesih'e ait olmayan günahkarlar, sizler için üzülmüyorum! Yüreğimin arzuları büyüyor! Umarım bu isteğim bir gün kabul olur, umarım Rab doğruluğunuz olur! Ölüm sizi çıplak yakaladığında nereye kaçacaksınız? Tanrı'nın huzurunda kendinizi saklayabileceğiniz hiçbir yer yok. Tanrı, sizi önüne çağırdığında, kendi doğruluğunuzun değersiz incir yaprakları çıplaklığınızı örtmeyecek. Adem onları etkisiz buldu, siz de öyle bulacaksınız. Ölümü bir düşünün! Yargıyı düşünün! Kısa bir süre sonra, zaman artık ilerlemediği zaman, eğer Rab sizin doğruluğunuz değilse size ne olacak? Mesih'in canlarınızı bağışlayacağını mı düşünüyorsunuz? Hayır, size biçim veren size merhamet etmeyecek. Eğer Mesih'e ait değilseniz, eğer Mesih doğruluğunuz değilse, cehennem cezanızı Mesih'in kendisi telaffuz edecek. Mesih tarafından lanetlenmeyi düşünmeye dayanabilir misiniz? Rab İsa'nız size, "Benden uzak dur lanetli, şeytan ve onun melekleri için hazırlanmış sönmeyen ateşe atıl" demesine dayanabilir misiniz? Sizce, sonsuza dek alevlerin içinde yaşayabilir misiniz? Etiniz pirinçten, kemikleriniz de demirden mi yapıldı? Öyle olmuş olsa bile, şeytan ve onun melekleri için hazırlanmış olan Cehennem ateşi, etinizi ve kemiğinizi tamamen yakacaktır. Mesih'ten ayrı düşmeye dayanabilir misiniz? Bu nasıl bir düşünce ki yüreği deliyor! Bir anlık Tanrı'dan ayrı kaldığı için feryat eden, birkaç gün veya saat ışısız kalıp karanlıkta yürüyen kutsallara sorun, Mesih'in ışığı ve varlığını kaybetmek ne demek? Kederle Mesih'i nasıl aradıklarını ve tüm gün boyunca Mesih'in arkasından nasıl yas tuttıklarını öğrenin! Eğer Mesih'in varlığından bir günlüğüne uzaklaşmak korkunç bir şeyse, O'nun huzurundan sonsuza dek kovulmak nasıl bir şey olur acaba?

Eğer Mesih sizin doğruluğunuz değil ise bunun böyle olması gerekiyor. Tanrı'nın adaleti yerine getirilmelidir. Mesih'in doğruluğu size burada aktarılıp uygulanmadığı sürece, sonsuza dek cehennem eylemleri arasında ilahi adaleti yerine getirmelisiniz. Yoksa Mesih'in kendisi sizi elem yerine yollayacaktır. Bu ne keskin bir düşüncedir! Zavallı, titreyen, Mesih'e ait olmayan çaresiz kişileri Tanrı'nın önünde duruyor görüyorum. Tanrı'ya yalvarıyorlar, "Rab, eğer cezalandırılacaksak bunu bir melek, veyahut baş melek ilan etsin" ama hepsi boşuna. Mesih'in kendisi bu değişmez hükmü beyan edecek. Rabbin dehşetinin ne olduğunu bildiğim için, size Mesih'e yakın olmanızı öneriyorum, yoksa "Rab doğruluğumuzdur" diyene kadar asla rahat edemezsiniz. Kim bilir, belki de Rab, size merhamet eder de sizi bolca affeder. Tanrı'dan iman isteyin. Eğer Rab bunu size verirse, doğruluğu ile birlikte Mesih'i kabul edeceksiniz. Günahlarınızın adedinin büyüklüğünden ötürü korkmanıza gerek yok. Günahkar mısınız? Ben de günahkarım. Günahkarların başı siz misiniz? Ben de öyleyim. Yoldan sapan günahkar mısınız? Ben de öyleyim. Ama şimdi Rab (daima tapınılacak olan, zengin, karşılıksız ve egemen esenliğe sahip olan) benim doğruluğumdur. Sen, tutumsuz davranan ve göksel Babasının evine giden yoldan sapan genç adam (bir zamanlar ben de bu durumdaydım) eve dön, domuz yalağını bırak eve dön. Cinsel arzuların kabuklarıyla beslenme artık, Mesih'in hatırı için kalk eve dön! Göksel Baban seni çağırıyor. Şuradaki en iyi kaftanı görüyor musun, Tanrı'nın Oğlunun doğruluğu seni bekliyor. Ona bir bak, tekrar tekrar incele. Ne kadar pahalı bir değerle, Tanrı'nın kanıyla satın alındığını düşün. Ona ne kadar ihtiyacın olduğunu bir düşün. Onsuz sen sonsuza dek kayıp, mahvolmuş ve lanetlisindir. Dönün, zavallı, suçlu savurganlar, eve dönün. Ben kaybolan oğlun abisi gibi size kızmayacağım, tersine gökteki meleklerle birlikte sevineceğim. Tanrı gökleri yarıp yeryüzüne inecek! Aşağı gel Tanrı'nın Oğlu, aşağı gel. Bana merhamet gösterdiğin gibi, önünde duran genç savurganlara da Kutsal Ruh'unun doğruluğunu ver ve çıplak ruhlarını senin en iyi kaftanıyla kapat!

Siz genç kızlar ve erkekler, sizlere söyleyecek bir çift sözüm var. Bir çoğunuzu vücudunu süslemiş görüyorum fakat ruhlarınız çıplak değil mi? Hangi biriniz, Rab benim doğruluğumdur diyebilir? Hangi biriniz, Tanrı'nın gözünde badanalı bir mezardan öteye geçmeden bu paha biçilmez kaftanı giymeye hevesleniyor? Genç kızlar, ilk ve tek süsünüzü unutmayasınız. Doğruluğunuz olması için Rabbi arayın yoksa sizi güzellik değil alevler bekler!

Peki ya siz orta yaşlı, meşgul tüccarlara, Marta'nın yükünü taşıyanlara, her şeyi elde etmiş fakat Rabbi kendi doğruluğu yapamamışlara ne diyeyim? Yazık! Eğer bu paha biçilmez inciye koruyamıyorsanız, güneşin altında verdiğiniz emek size ne kazanç sağlayacak? Sahip olduğunuz her şey elinizden alındığında tüm bunların yerine, size mutlaka gerekecek bir şey var. Artık endişeli bir şekilde çürüyen bir et için emek vermeyin. Bundan sonra doğruluğunuz olması için Rabbi arayın. Burada saçlı ağarmış kişiler de görüyorum muhtemelen bir çoğu Rab benim doğruluğumdur diyemiyor. Siz gümüş saçlı günahkarlar, sizler için ağlayabilirim! Başımızın tacı olan ve size övgü kazandıran o gümüş saçlarınızı şimdi sizin utancınız olmuş. Rabbin sizin doğruluğunuz olduğunu bilmiyorsunuz. Acele edin siz yaşlı günahkarlar, kurtaran sevgiye merak salın! Ne yazık, bir ayağınız zaten mezarda, kum saatinizde kum kalmadı, güneşiniz batıyor ve Rab sizin doğruluğunuz olmadığı sürece karanlığa gömüleceksiniz! Kaçın, canınızı kurtarın! Korkmayın. Tanrı ile her şey mümkündür. Eğer gelerseniz, hangi saatte olursa olsun İsa Mesih hiçbir şekilde sizi dışarı atmaz. Doğruluğunuz olması için Rabbi arayın ve yaşlı birisinin nasıl yeniden doğacağını size öğretmesi için O'na yalvarın! Sürünün kuzularını da unutmamam gerekiyor. Onları beslemek, Rabbimin son buyruklarından birisidir. Eğer onlara Rabbin onların doğruluğu olabileceği ve göksel egemenliğin böyle olduğunu öğretmezsem Tanrı'nın bana kızacağını biliyorum. Gelin

çocuklar, Mesih'e gelin. Rab Mesih sizin doğruluğunuz olsun. İman etmek için çok genç olduğunuzu düşünmeyin. Muhtemelen birçoğunuz dokuz veya on yaşında ve Rab doğruluğumuzdur diyemiyor. Sizden daha genç olan birçok kişi bunu dedi. Genç olmanıza rağmen gelin. Belki çok uzun yaşayamayacaksınız. Diğerlerini beklemeyin. Anne ve babalarınız Mesih'e gelmeseler bile siz onlar olmadan Mesih'e gelebilir misiniz? Bırakın çocuklar, anne ve babalarını yönlendirsın ve onlara Rabbin nasıl onların doğruluğu olduğunu gösterebilirler. Rabbimiz İsa Mesih, küçük çocukları sevmiştir. Sizler O'nun kuzularısınız. Rab bana sizi beslememi buyurdu. Geç olmadan Rabbin sizin doğruluğunuz olması için Tanrı'ya dua ediyorum.

Şimdi sona gelebilirim, ancak zavallı zencileri de unutmamalıyım. İsa Mesih, diğerleri için olduğu kadar onlar için de öldü. Sizden en son bahsetmemin sebebi sizi aşağı görüyor olduğum değil, söyleyeceklerimin yüreğinizde derin etki yapmasını istememdir. Sizler Rabbi doğruluğunuz olarak arayabilirsiniz! Mesih, sizde de görülebilir. İsa Mesih için erkek ya da kadın, köle ya da özgür fark etmez; eğer İsa'ya iman ederseniz Tanrı'nın çocuğu olursunuz. Hiç Candace Kraliçesinin yanında yaşayan hadımın hikayesini duymadınız mı? O da sizin gibi bir zenciydi. İman etti. Rab onun doğruluğuydu. Vaftiz oldu. Siz de inanırsanız, kurtulacaksınız. İsa Mesih, dün olduğu gibi bugün de aynıdır ve kendi kanıyla sizi yıkayacaktır. Eve gittiğinizde, vaazdaki sözleri duaya çevirin ve Rabbe doğruluğunuz olması için yalvarın. Yine de, yüreğimize gel Rab İsa, tez gel! Amin, Rab İsa, Amin!

Filename: Rab Doğruluğumuzdur (George Whitefield).docx
Directory: /Users/darlenenbocek/Documents/ProtestanReform/updated_To_UPLOAD/DO
NE
Template: /Users/darlenenbocek/Library/Group Containers/UBF8T346G9.Office/User
Content.localized/Templates.localized/Normal.dotm
Title:
Subject:
Author: Microsoft Office User
Keywords:
Comments:
Creation Date: 3/9/23 12:46:00 PM
Change Number: 3
Last Saved On: 4/7/23 4:59:00 PM
Last Saved By: Darlene Bocek
Total Editing Time: 1 Minute
Last Printed On: 4/7/23 5:10:00 PM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 11
Number of Words: 5,051
Number of Characters: 33,264 (approx.)